

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

29 ביוני 2017

ת"ק 17-01-10671 תדמון-חלפי נ' בוחניק ואח'

לפני: כבוד השופט גיא הימן

התובע: דניאל תדמון-חלפי

נגד

הנתבעות: 1. חבצלת בוחניק
2. אורלי לוי-עזרא

פסק-דין

"אף שהממונה על משאבי אנוש לא חיפש לעצמו את השליחות הזאת, הנה עכשיו, בקרינה הרכה של הבוקר, הבין שנובעת ממנה משמעות שלא ציפה לה" (אברהם ב' יהושע שליחותו של הממונה על משאבי אנוש (2004)).

1. אילו סברתי, באמת ובתמים, כי טעות כנה יצאה תחת ידן של הנתבעות, בשגרן לא פחות משמונה הודעות-פרסומת לתיבת-הדואר האלקטרוני של התובע ללא הסכמתו, צועד הייתי לקראתן את כורת-הדרך המבוקשת. מה אעשה ואין זו, כל עיקר, מסקנתי. חוששני כי הנתבעות ניצלו, בכוונת-מכוונות, את העובדה כי כתובתו של התובע נתגלגלה לידיהן בדרך-לא-דרך – הוא עצמו ודאי לא מסרה להן או למי מטעמן – על מנת להשיא, על חשבון-פרטיותו של התובע וזמנו, את רווחיהן.

2. לנתבעות עסק קטן ושמו "Duvdevan Tourism Marketing" אשר, כפי שמעיד עליו השם, מתמקד בשיווקן של הצעות בתחום של תיירות-הנופש והפנאי. בדרך, שלא הובהרה לבית-המשפט ולהשקפתי שלא במקרה, קיבלו הנתבעות לידיהן רשימה ובה לא פחות מ-10,000 כתובות של דואר אלקטרוני. סיפרה נתבעת 1 בעדותה:

"לקחנו את כל ה-mailing list שלנו, יש לנו מעל 10,000 איש ברשימה. יש לי כל כך הרבה אנשים מהעבר שאני לא מכירה או נכנסו פנימה או השתרבבו לא יודעת מאיפה. אני לא יודעת מי

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

29 ביוני 2017

ת"ק 17-01-10671 תדמון-חלפי נ' בוחניק ואח'

מהאנשים שנמצא ברשימה נמצא שם כי ביקש לשלוח אליו"
(פרוטוקול משיבת-היום, בעמ' 1, ש' 12-13; עמ' 2, ש' 1-2).

3. נמצא אפילו מי, שסיווג את בעליהן של הכתובות שברשימה ההיא לפי תחומי-עיסוקם – מנהלים של משאבי-אנוש; מנהלות-רווחה [האבחנה המגדרית היא במקור]; סוכני-מכירות, תלמידים וכיוצא באלה סיווגים. רצה הגורל וכתובתו של התובע – פסיכולוג שהיה פעם מורה לאנגלית – נמנתה עם אלו של מנהלים של משאבי-אנוש. "אנו עובדים עם המון חברות, גופים גדולים, ארגונים", הסבירו הנתבעות להגנתן, "אנשים מתחלפים שם. מאוד יכול להיות שהכתובת הזאת הייתה [של מנהל משאבי אנוש] או [של] עובד [ש]עזב את מקום העבודה שלו והתחלף" (פרוטוקול, בעמ' 1, ש' 16-18). לאמור, לכתחילה שימשה כתובת-הדוא"ל האמורה מנהל של משאבי-אנוש או עובד רלוונטי אחר בגוף שעמו עבדו הנתבעות. אם, לסופו של יום, התקבלו ההודעות דווקא אצל התובע שאיננו זה ואף לא זה, אין זאת אלא כי אותו מנהל של משאבי-אנוש עזב את מקום-עבודתו ואת כתובתו "ירש" התובע. חוסר-השחר שבטענה זו גלוי על פניה. כתובת-הדוא"ל המדוברת, בשירות-הדואר "Gmail", הורכבה משמו ומשם-משפחתו של התובע. לא משאבי-אנוש ולא משאבי-שָׁת.

יותר מזה. דומני כי לנתבעות היה כל יסוד לדעת, ידוע-היטב, כי זוהי כתובת פרטית ולא כתובתו של ארגון. אחיזה לכך נמצאה לי בעדותה של נתבעת 2 אשר טרחה והדגישה באוזני: "כשיש לנו דומיין [שם תחום] של חברה, בעסקים קטנים הם לא חזקים ולא נתפסים. קשה מאוד להתנהל איתם, לכן [שמות-תחום כמו] 012 ו-Gmail הם הכי חזקים וטובים" (פרוטוקול, בעמ' 4, ש' 8-10).

4. בתקווה כי "מנהל" זה יביא עמו את המשאבים ואת האנוש גם יחד, שיגרו הנתבעות לתיבת-הדואר האלקטרוני של התובע, פעם אחר פעם בין החודשים יוני וספטמבר 2016, הודעות-פרסומת. בהודעות הללו – רקלמה צבעונית ומאירת-עיניים – הן ביקשו לשווק חופשות בכפר-הנופש עין זיוון, במלון "אחוזת אוהל" אשר לשפת-הכנרת, באירוח הכפרי בקיבוץ גדות ובזה שבקיבוץ כרמיום. שמונה הודעות כאלו נשלחו. אף לא אחת מהן אישר, ומקל וחומר שלא ביקש התובע כי תישלח לכתובתו.

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

29 ביוני 2017

ת"ק 17-01-10671 תדמון-חלפי נ' בוחניק ואח'

5. ברם כפי שקורה לעתים מזומנות, ונסיבה היא להחמיר עם הטוען, לא נמצא עיקר בהגנתן של הנתבעות אלא בהנחתה של האחריות לפתחו של התובע. בלשון המוכרת לזרא של כתב-ההגנה: "אין לו להלין אלא על עצמו בלבד" (הפסקה השלישית לכתב-ההגנה). התובע, כך סברו הנתבעות, חטא בכך שלא ביקש להסיר את עצמו מרשימת-הדיוור אפילו, שההודעות נשלחו אליו עם קישור, המאפשר הסרה כזו בלחיצה יחידה. בעובדה כי, כנטען, זו היא תביעה חמשית במספר שמגיש התובע נגד שולחים שונים של "דואר זבל", ראו הנתבעות עדות לחוסר תום-לבו ולכוונתו, המשתמעת, להתעשר על חשבונן כאילו לא הן אלו שביקשו לעשות כן על חשבונו-הוא. ואם בכל אלה לא די, באה כוונת-הזדון המיוחסת לתובע לכלל-מיצוי בזאת, שבבקשת-הסרה ששיגר הוא לנתבעות ביום 15.9.2016 – הִסְתִּירָה לא נעלמה מעיני-הקוראים – הוא לא כתב מפורשות כי אין לשלוח לו הודעות מכל סוג שהוא, אלא הסתפק "בבקשה לא לשלוח פרסומות".

בעזות-מצח, שכמו אין מובהקת ממנה, טרחו הנתבעות והשיבו לבקשתו זו. "זו אינה פרסומת", הן העמידו את התובע על טעותו. "זוהי הזדמנות עבור העובדים שברשותך להנות ממחירים נמוכים" (הודעה מיום 16.9.2016). באותה נשימה הן הוסיפו, במה שהעלה את מספרן של הודעות-הזבל לשבע: "נודה לשיתוף פעולה ולהפצת המחירים בקרב העובדים". למען יובטח שיתוף-הפעולה הזה שוגרה מקץ-ימים אחדים הודעה שמינית. העובדה כי פעמיים שיגר התובע בקשות להסרה לא העלתה ולא הורידה.

6. ישובו ויועמדו, אפוא, דברים על מכונם ובאה שליחותו הכפויה של התובע על שכרה:

א. מאום בדין איננו מחייב נמען של הודעות, שלא ביקש ולא הסכים בכל דרך שהיא לקבלתן, להסיר את שמו מרשימת-תפוצה ובה הוא נכלל שלא מרצונו. בין שביקש להסיר ובין שלא, אסור לשלוח אליו דבר-פרסומת כהגדרתו בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982;

ב. כלילתו או אי-כלילתו של מנגנון-הסרה אלקטרוני בהודעה הנשלחת יכול שתהיינה נסיבה להתחשבות בקביעתו של שיעור-הפיצוי. אין היא פוטרת מאחריות לשליחתו האסורה של דבר-פרסומת (רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ, בפסקה י"ג

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

29 ביוני 2017

ת"ק 10671-01-17 תדמון-חלפי נ' בוחניק ואח'

לפסק-דינו של כבוד השופט אליקים רובינשטיין (פורסם באתר הרשות השופטת, 27.7.2014);

ג. הצעה, שפירושה הנעתו של אדם לרכוש דבר-מה מן השולח או "לעודד הוצאת כספים בכל דרך" (הצעות חוק הממשלה 182, 20.6.05, בעמ' 886), הרי היא "דבר-פרסומת", בין שהשולח מסווג אותה כך ובין אחרת;

ד. שום פסול אינו דבק בזה, העושה שימוש בכלים שהעמיד לרשותו המחוקק בחוק התקשורת, בין שהגיש תביעה אחת ובין שהגיש מאה. היפוכו של דבר הוא נכון: אין כמו נמענים פרטיים, התובעים מכוון של ההוראות שבחוק, סוכנים ראויים לתכליתו – ביעורו של נגע הודעות-הזבל ממקומותינו;

ה. הצלחתם של בתי-עסק, קטנים וגדולים כאחד, ורצונם "להתקיים בראש מורם" (דברי נתבעת 2, בעמ' 4 לפרוטוקול, ש' 2) אינם מצדיקים, בשום פנים, גריעה מכוח-הבחירה של נמען-הדואר שלא לקבלו, פגיעה בפרטיותו והשחתת-זמנו.

7. טענותיהן המקוממות של הנתבעות; סירובן לטול, בכנות, אחריות למעשה שעשו; הנחתה של האשמה לפתחו של התובע – כל אלו הן נסיבות מחמירות, המאפילות על ענין האישי. "היום במקום לשבת פה", הלינה נתבעת 1 על אודות התעקשותו של התובע על תביעתו, "יכולתי להיות עם הילד שלי במסיבה" (פרוטוקול, בעמ' 2, ש' 17-18). אם הוסרה כתובתו של התובע מרשימת-התפוצה, לא היה זה אלא בעקבות הגשתה של תובענה זו. אם לא עלה בידי נציגתן הנטענת של הנתבעות למנות את התובע עם האנשים, שאליהם היא התקשרה ביוזמתה לשאול אם ברצונם להופיע ברשימת-התפוצה, קודם שנשלחו ההודעות, לא היה זה אלא הואיל ו"יש לבחורה בחינות בגרות. לפני שבוע עשתה את זה" (פרוטוקול, בעמ' 4, ש' 5-6). "אנו שולחות אלפי מיילים כל חודש" הוסיפה נתבעת 1 והעידה (שם, בש' 13-14). כל הנסיבות הללו מחייבות, להשקפתי, שלא לגרוע מן התקרה, שקבע המחוקק לפיצוי ללא הוכחתו של נזק. תכליתו העיקרית של הפיצוי הזה – הרתעתם של השולחים ושל המפיקים רווח מן המשלוח הזה – מצדיקה כי בנסיבותיו של המקרה שלפני יועמד הפיצוי על מלוא-סכומו האפשרי.

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

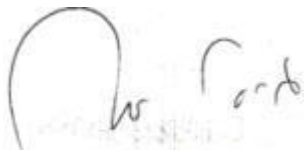
29 ביוני 2017

ת"ק 17-01-10671 תדמון-חלפי נ' בוחניק ואח'

8. בתוך 15 ימים מיום, שקיבלו לידיהן פסק-דין זה תשלמנה הנתבעות, יחד ולחוד, לתובע סך של 8,000 ש"ח בגין עילות-התביעה; עוד סך של 80 ש"ח להחזר-האגרה ועוד סך של 1,750 ש"ח בגין הוצאות-משפט אחרות שנגרמו לתובע ובגין טרחה שהסבה לו הגשתה של תובענה זו. אלמלא נסיבותיהן האישיות של הנתבעות, פוסק הייתי סכום גבוה מזה להוצאות.

לא יאוחר מ-15 ימים מיום, שקיבל לידי פסק-דין זה, רשאי כל אחד מהצדדים לבקש מבית-המשפט המחוזי רשות לערער עליו.

ניתן היום, ה' בתמוז התשע"ז, 29 ביוני 2017, שלא במעמד-הצדדים.

גיא הימן, שופט